

MENANDROU

- δίδου, μεταδίδου· συμπέπειςμαι πάντα σοι
έκών.
- (Cω.) έκών;
 <Ka.> εὖ ἵσθι· μηδὲν τοῦτό σε
ταραττέτω.
- (Cω.) τὸν Γοργίαν τοίνυν καλῶ. 820
 Γο. ἐπακήκο' ύμῶν ἔξιών πρὸς τῇ θύραι
ἄπαντας οὖς εἰρήκατ' ἐξ ἀρχῆς λόγους.
τί οὖν; ἐγώ c<ε, C>ώστρατ', εἶναι μὲν φίλον
ὑπολαμβάνω σπουδαῖον ἀγαπῶ τ' ἐκτόπως,
μείζω δ' ἐμαυτοῦ πράγματ' οὔτε βούλομαι
οὗτ' ἀν δυναίμην μὰ Δία βουληθεὶς φέρειν. 825
- (Cω.) οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις.
 (Γο.) τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν
δίδωμι σοι γυναικα, τὴν δὲ σὴν λαβεῖν—
καλῶς ἔχει μοι.
- (Cω.) πῶς καλῶς;
 (Γο.) οὐχ ἥδυ μοι
εἶναι τρυφαίνειν ἀλλοτρίοις πόνοις δοκεῖ,
συλλεξάμενον δ' αὐτόν. 830
- (Cω.) φλυαρεῖς, Γοργία.
οὐκ ἄξιον κρίνεις σεαυτὸν τοῦ γάμου.
 (Γο.) ἐμαυτὸν εἶναι κέκρικ' ἐκείνης ἄξιον,
λαβεῖν δὲ πολλὰ μίκρ' ἔχοντ' οὐκ ἄξιον.
 Ka. νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον εὐγενῶς γέ πως
]ος εἰ. 835
- (Γο.) πῶς;
 (Ka.) οὐκ ἔχων βούλει δοκεῖν
]ἐπειδὴ συμπεπεισμένον μ' ὄραῖς
]ε τούτῳ μ' ἀναπέπεικας· διπλασίως